

Chương 602: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (17) - Chạm Mặt Saviolin Tuner

(Số từ: 3239)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:23 AM 30/10/2023

(Tluc: Ấy chà chà tôi có một số nhầm lẫn đến cả chương 602 mới nhận ra mọi người ạ, thật ra tên của Chỉ huy Shanapell là “Saviolin Turner” nha chứ không phải “Saviolin Tana” như tôi để các chương về trước, do lấy từ nhiều nguồn nên có sai sót, xin lỗi mọi người.)

Ellen không đưa ra bất kỳ lời giải thích nào cho nhân viên của Nghĩa trang Quốc gia, những người đã bị nghiền nát tinh thần.

Họ quá tầm thường để có thể tham gia vào những vấn đề này. Sẽ tốt hơn cho sự an toàn của họ nếu họ vẫn không biết gì.

Sau khi rời Nghĩa trang Quốc gia, Ellen phủi bụi đất bám trên quần áo.

Mọi người đều ở trong tình trạng bối rối.

"Tôi vẫn không biết chính xác chuyện gì đang xảy ra. Nhưng có một vài điều đã trở nên rõ ràng."

Và người cảm thấy bối rối nhất không ai khác chính là Ellen.

"Đế quốc đang làm gì đó với những xác chết. Hoặc ít nhất là họ biết về nó. Điều đó là chắc chắn."

Không thể chắc chắn liệu tất cả các vấn đề phát sinh có bắt nguồn từ Đế chế hay không. Tuy nhiên, khả năng Đế chế không biết về các sự kiện tại Nghĩa trang Quốc gia là rất thấp.

Ellen nhìn lên bầu trời đầy tuyết.

Nhiều manh mối bắt đầu đi đúng hướng trước sự thật quyết định.

Trong khi một số điều vẫn có thể sai, các manh mối đi theo hướng đã được xác nhận vẫn tiếp tục tuôn ra.

"Bây giờ tôi hiểu rồi."

Ellen nhìn Ludwig.

"Tại sao Tổng giám mục Rowan tiếp cận cậu?"

"Cậu hiểu rồi sao?"

"Đúng vậy."

Lý do Rowan tiếp cận Ludwig.

Có nhiều suy đoán khác nhau vào ngày đầu tiên.

Rowan biết nguyên nhân của Thảm Hoạ Cổng. Vì vậy, cô ấy đã tiếp cận Ellen thông qua Ludwig để hãm hại cô ấy. Một suy đoán như vậy đã tồn tại.

Ellen cho rằng lý do Rowan tiếp cận Ludwig có liên quan đến sự hủy diệt của Tôn giáo Anh hùng và không liên quan gì đến vụ án này.

Tuy nhiên, suy đoán đó đã bị đảo lộn khi đối mặt với một sự thật mà cô không thể xem xét vào ngày hôm qua.

Bây giờ cô đã nhận ra rằng Đế chế có thể đứng đằng sau những sự kiện này.

Ellen hiểu tại sao Rowan lại tiếp cận Ludwig.

"Cô ấy không muốn làm tổn thương tôi thông qua cậu; cô ấy muốn điều tra vụ án này thông qua cậu."

Tất cả các hành động của Rowan đều đi theo cùng một hướng.

Sự cố xảy ra trong Lăng mộ dưới lòng đất của các Thánh nhân.

Đó là một phần trong kế hoạch của cô ấy để theo dõi vụ việc đó.

Ludwig không thể không hoàn toàn bối rối trước những lời của Ellen.

"Làm sao tôi có thể...?"

Ellen chỉ về hướng Nam của Thủ đô Đế quốc.

Một cái gì đó bên ngoài những bông tuyết rung rinh, vô hình trước mắt.

"Tư cách là một sinh viên Temple của cậu rất quan trọng."

—Temple.

"Bởi vì rất ít người có thể vào Temple."

Những người có thể tự do ra vào Temple không biết việc vào Temple khó như thế nào, hoặc việc xâm nhập vào đó gần như là không thể.

Đó không phải là nơi cho phép truy cập vào bất kỳ ai.

Đầu tiên, Temple có quyền kiểm soát truy cập nghiêm ngặt ngay cả khi nó hoạt động bình thường.

"Cô ấy hẳn muốn tìm hiểu về các sự kiện xảy ra trong Temple thông qua cậu."

Rowan đã tiếp cận Ludwig vì mục đích đó.

Bản thân cô không thể vào Temple.

"Chờ đã, đợi một chút... Temple có liên quan gì đến vụ này...?"

Trước câu hỏi của Ludwig, Ellen lặng lẽ thở dài.

"Chúng ta hãy đến Đại học Phép thuật."

Ellen đi trước trong im lặng.

"Rồi cậu sẽ hiểu."

Bây giờ họ đã biết chuyện gì đã xảy ra và những sự kiện cho đến bây giờ có ý nghĩa gì khi đối mặt với sự thật quyết định.

Nhiều câu đố đang vẽ một bức tranh sắp hoàn thành.

Và như vậy, đích đến của họ đã rõ ràng.

—Đại học Phép thuật Temple.

Người ta chỉ có thể tự hỏi những người bảo vệ, những người đã bảo vệ trường đại học như thể bảo vệ một bí mật nghiêm trọng, đã làm gì ở đó.

Bây giờ, họ đã có một ý tưởng sơ bộ.

Theo sau Ellen, vẻ mặt của Louise đanh lại vì một lý do khác.

'Tại sao... Tại sao lại là mình?'

Nếu có chuyện gì đó xảy ra ở Temple, và việc ra vào bị kiểm soát chặt chẽ,

Đế chế sẽ phải che giấu vấn đề này hơn bất kỳ ai khác.

Tại sao cô được phép vào Temple? Đó là một sự kiện mà Louise có thể biết được những điểm yếu hoặc bí mật của Đế chế, và cô đã gần như thực sự khám phá ra.

Tại sao họ lại để cô vào?

Louise không thể hiểu được.

Nhưng cuối cùng, con đường của họ đã rõ ràng.

"Chờ đã."

Louise, người đang chìm đắm trong suy nghĩ, đột nhiên dừng lại.

Ellen, Heinrich và Ludwig nhìn về mặt nghiêm khắc của Louise.

"Nếu, tại Đại học Pháp thuật Temple... thứ mà chúng ta đang theo đuổi thực sự ở đó... và nếu Đế quốc đứng sau tất cả những chuyện này... Điều đó có nghĩa là Đế quốc đã giết Tổng giám mục Rowan?"

"...Có lẽ như vậy."

"Đế chế đã giết nữ tư tế...?"

"Rowan hẳn đã phát hiện ra rằng Đế chế đứng đằng sau những gì đã xảy ra tại Lăng mộ của các Thánh Hiệp Sĩ. Và cô ấy hẳn đã nhận ra rằng họ đang âm mưu điều gì đó bên trong Temple. Đó là lý do tại sao cô ấy tiếp cận Ludwig."

Rowan đã phát hiện ra điều gì đó và cố gắng điều tra Temple thông qua Ludwig.

"Và Đế chế biết được điều đó, vì vậy họ đã giết không chỉ Rowan mà còn cả những người của Tòa án dị giáo, những người gần với sự thật."

Điều tra viên không được phép tiếp cận quá gần với sự thật.

Đế chế không có lựa chọn nào khác ngoài việc hành động chống lại cô ấy.

Nhưng vẫn không thể hiểu được tại sao Đế chế lại có một hành động mạo hiểm như can thiệp vào Lăng mộ Thánh nhân.

Tuy nhiên, các manh mối giờ đây đã chỉ ra rõ ràng rằng Đế chế là cốt lõi của vấn đề, và không còn chỗ để tranh luận thêm nữa.

"Có lẽ chúng ta đã bị Đế quốc theo dõi. Chúng ta đã đến thăm Đại học Phép thuật ngày hôm qua."

"...Khả năng là vậy."

Mặc dù vì một lý do hoàn toàn khác, họ đã bị phát hiện ngay khi họ đến vùng lân cận của Đại học Phép thuật để tìm kiếm Anna de Gerna.

"Kể từ thời điểm chúng ta quyết định xem xét vấn đề này, Đế quốc có thể đã biết mọi hành động của chúng ta."

"Điều đó có thể là sự thật..."

Nếu Đế chế là trung tâm của vụ việc này, họ sẽ theo dõi mọi động thái và hành động của họ.

Thủ đô Đế quốc nằm dưới quyền tài phán của Đế chế và Temple là cốt lõi của Đế chế.

Họ đã nói về việc phải thận trọng vì những con quái vật đã giết Rowan có thể đuổi theo họ khi họ điều tra vấn đề.

Nhưng từ thời điểm họ quyết định điều tra, Đế quốc có thể đã biết trước mọi hành động của họ.

—Dừng lại bên nhà thờ bị đốt cháy.

—Đến thăm Thánh Đường Hiệp Sĩ.

—Đi đến Đại học Phép thuật.

—Viếng Nghĩa Trang Quốc Gia.

Tất cả các bước của họ có thể đã được theo dõi.

Và bây giờ, khi họ tiếp cận sự thật,

"Có phải vì cô đã tham gia mà họ không thể tấn công chúng tôi...?"

Nếu những con quái vật không thuộc nhóm nào khác mà là Đế chế, họ sẽ không bao giờ có thể chạm vào Ellen.

Cuối cùng, đó là bởi vì Ellen là Ellen.

Đế quốc có thể hoàn toàn không thể làm gì trước việc truy đuổi 4 người này.

Có phải vì Ellen nằm trong số những kẻ truy đuổi mà Đế chế rơi vào tình thế không thể làm gì được không?

Louise đã quyết tâm tham gia vào vấn đề này, sẵn sàng đối mặt với một mức độ nguy hiểm nhất định.

Tuy nhiên, nó cũng có nghĩa là đối đầu trực diện với Đế chế.

Ngay từ đầu, không bao giờ có thể rút lui vào một thời điểm thuận tiện. Đế chế đã theo dõi ngay từ đầu.

Điều tra vụ án giết người và đảm bảo an toàn cho Anh hùng.

Mặc dù cô ấy đã nghĩ rằng đó là ưu tiên hàng đầu của mình, Louise giờ đây thấy mình bị vướng vào một vụ việc có khả năng lớn có thể quyết định số phận của Hoàng gia Schwarz, khi biết rằng Đế chế có liên quan sâu sắc đến vấn đề này.

Thấy Louise đột nhiên phải đưa ra một quyết định to lớn, Ellen nói một cách rõ ràng.

"Tôi sẽ bảo vệ cô, bất kể điều gì."

"Cô sẽ làm thế?"

"Đúng vậy."

Ellen chậm rãi gật đầu.

Louise đã nói rằng vấn đề của Ellen là vấn đề của con người.

Ellen biết rõ Louise đã mạo hiểm những gì để giúp cô.

Do đó, với cùng một suy nghĩ, Ellen sẽ bảo vệ Louise, người đã giúp đỡ cô.

Không có lựa chọn nào khác ngoài việc cố gắng bảo vệ Hoàng tộc Schwarz.

4 người họ nắm giữ những bí mật liên quan chặt chẽ, hoặc những nghi ngờ, liên quan đến Đế chế.

Một sự bại hoại lớn.

Họ đang quay trở lại Temple để khám phá nó.

Temple là nhà của họ, nhưng bây giờ họ biết rằng những điều kỳ lạ và nguy hiểm đang xảy ra trong ngôi nhà đó mà họ không hề hay biết, họ không còn cách nào khác là quay trở lại Temple với một suy nghĩ hoàn toàn khác.

Khi quay trở lại Temple, cả nhóm tiến thẳng đến Đại học Phép thuật.

Vì đích đến của họ đã rõ ràng, họ cần phải tận mắt chứng kiến những gì đang xảy ra ở nơi đó.

Địa điểm, bị hạn chế vì một lý do hoàn toàn khác, thực sự có liên quan mật thiết đến vụ án.

Và họ không thể không nhìn thấy ai đó trong một không gian mà lẽ ra không có ai.

Trong tuyết rơi, một người ngồi yên với chiếc ô trên vai.

“Cô Turner.”

“...”

—Saviolin Turner.

Cô ấy đang ngồi một mình trên băng ghế, lặng lẽ nhìn Ellen và những người bạn đồng hành của cô tiến đến dưới chiếc ô của cô ấy.

Turner lặng lẽ đứng dậy khỏi băng ghế.

Bằng cách nào đó, cô ấy trông như thể đã chờ đợi, biết rằng họ sẽ đến.

“Cô biết tôi đến sao?”

“...Tôi đã hy vọng cô sẽ không đến.”

Saviolin Turner đứng yên nhìn Ellen.

“Nếu cô quay lại đây, điều đó có nghĩa là cô đã biết điều gì đó.”

Nếu họ không biết gì, họ sẽ không quay lại giao lộ dẫn đến Đại học Phép thuật này.

Nếu họ biết được điều gì đó và nhận ra rằng có điều gì đó ở đây, họ sẽ tìm kiếm con đường này một lần nữa.

Đó là lý do tại sao Saviolin Turner canh giữ giao lộ này.

Trong khi hy vọng Ellen sẽ không đến.

"Nếu tôi nói với cô rằng đừng tìm hiểu thêm bất cứ điều gì, cô sẽ biết rằng Đế chế có liên quan đến việc này. Vì vậy, tôi mong cô đừng biết. Nhưng chỉ mới 3 ngày thôi. Chỉ... 3 ngày thôi."

Saviolin Turner thở ra một hơi trắng xóa.

"Cô nhanh quá, Ellen."

Nhìn Ellen, người đã biết được sự thật mà lẽ ra cô không nên biết quá nhanh, Saviolin Turner có vẻ buồn, không thể chỉ ngưỡng mộ hành động và hành động phi thường của cô.

Bây giờ, Saviolin Turner không nhìn Ellen mà nhìn người bên cạnh cô.

—Louise von Schwarz.

"Điện hạ."

"..."

"Tôi không nghĩ tới ngài lại có thể làm như vậy để báo đáp ân đức của Bệ hạ."

Louise von Schwarz trở mắt nhìn Saviolin Turner.

Lòng tốt của Hoàng đế.

Nó không chỉ là về việc cho phép cô ấy vào Temple.

Ngay từ đầu, chính Hoàng đế đã khuyên rằng để cứu Heinrich, em trai của cô phải bị giết.

Saviolin Turner đặt câu hỏi về sự táo bạo khi bỏ qua sự ưu ái của Hoàng đế và đào sâu vào bí mật của Đế chế.

Lúc đó, Louise nhú mày.

"Tôi biết tôi không ở vị trí để thảo luận về lòng nhân từ và sự hướng dẫn."

Khoảnh khắc cô ấy giết em trai của mình bằng chính đôi tay của mình, cô ấy đã từ bỏ mọi đức tính từ lâu.

"Cô không biết rằng ta không ở đây để đào bới những điểm yếu của Đế chế sao, cô Turner?"

Saviolin Turner nhìn Heinrich cùng Ludwig phía sau.

"Bất cứ điều gì chúng ta nhìn thấy đều là sự trùng hợp ngẫu nhiên, bất cứ điều gì ta biết đều là hiểu lầm và bất cứ điều gì ta tưởng tượng đều là ảo tưởng."

"Chấp nhận nó ngay cả khi ta không thể."

"Vì biết sẽ không thay đổi được gì, tốt hơn là ta nên sống trong sự thiếu hiểu biết."

"Trong thế giới này,"

"Có những điều đau đớn khi ta biết chúng."

"Và có những điều khiến chúng ta buồn hơn khi ta biết về nó."

"Ellen."

"Cô không biết rõ sao?"

"Từ giờ trở đi, không còn gì để cho cô phải biết."

"Chỉ cần chấp nhận nó và lùi lại."

"Việc khám phá ra sự thật sẽ chỉ khiến việc chịu đựng gánh nặng tội lỗi trở nên khó khăn hơn."

"Nó là không cần thiết sao?"

Nghe những lời đó, đôi mắt của Ellen mở to.

Những điều làm tổn thương khi bạn biết chúng.

Những điều buồn hơn khi bạn biết chúng.

Bây giờ chẳng còn gì ngoài những thứ đó.

Sống trong vô minh còn hơn biết sự thật đau lòng.

Không phải là không có chuyện gì xảy ra.

Một cái gì đó đã xảy ra.

Một điều gì đó khủng khiếp đã xảy ra, và nó đã xảy ra rồi.

Nếu sự thật chỉ dẫn đến việc chia sẻ gánh nặng tội lỗi, thì tốt hơn là không nên biết.

Nhưng để quay trở lại không biết gì.

Vốn đã biết quá nhiều sự thật đau lòng, Ellen không khỏi ngần ngại trước lời cầu xin chân thành của Saviolin Turner.

Mặc dù thái độ của cô ấy rất mạnh mẽ, nhưng rõ ràng Saviolin Turner đang lôi cuốn Ellen và 3 người kia.

—Lùi lại.

Bằng tất cả trái tim mình.

"Chúng tôi không thể cứ như vậy trở về..."

Ludwig lẩm bẩm một cách trống rỗng.

"Cô... cô đã làm gì với những người đã chết rồi...? Họ thậm chí còn không thể chết trong thanh kiếm, và bây giờ cô lại làm điều này với họ ngay cả sau khi chết..."

"Tôi sẽ không thanh minh. Tôi không có ý định thanh minh, và tôi không phải là người làm những việc như vậy."

Giọng điệu của Saviolin Turner lạnh lùng và hợp lý.

"Vậy, chúng ta hãy nghĩ về nó một cách đơn giản."

Saviolin Turner đứng giữa đường với một chiếc ô.

Người duy nhất đạt đến cảnh giới Grandmaster trên lục địa.

Sức mạnh của cô ấy vượt qua cả Anh hùng Ellen Artorius, và cô ấy được đánh giá một cách thận trọng là ngang bằng hoặc thậm chí mạnh hơn cả Ellen ở thời kỳ đỉnh cao.

Không sở hữu một Thánh tích nào, cô ấy đã thực hiện các hoạt động khó khăn hoặc nguy hiểm hơn những hoạt động liên quan đến Ellen, người nắm giữ hai Thánh tích và vẫn bình an vô sự.

"Tốt hơn là không biết những điều này. Tốt hơn là không nên. Sau này khi tất cả những điều này được tiết lộ, sự thật rằng bạn không biết bất cứ điều gì sẽ là sự tha thứ cho bạn."

"Ý cô là nếu chúng tôi biết cô đang làm gì, chúng tôi sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc giữ im lặng?"

"Phải. Bởi vì chúng tôi đang làm một việc khiến cô không còn lựa chọn nào khác."

Turner gật đầu trước câu hỏi của Ellen.

Thà cứ ngu dốt còn hơn chia sẻ cảm giác tội lỗi khi biết.

"Đây không phải là cho tôi hay Đế quốc, mà là cho cô."

Biết về vấn đề này sẽ khiến họ cảm thấy tội lỗi và trách nhiệm chỉ bằng cách nhận thức được nó.

Nếu sau này, khi mọi chuyện bại lộ, họ muốn thoát tội, thì họ phải làm ngơ.

Liệu họ có trở thành đồng phạm thầm lặng khi biết sự thật? Hay, khi có cơ hội biết được sự thật, họ sẽ cho rằng

mình không biết gì khi mọi chuyện cuối cùng cũng bị phơi bày?

Một Anh hùng không nên biết về những điều như vậy.

Vì Anh hùng là niềm hy vọng của nhân loại.

Khi một số điều ác bị phơi bày, họ phải là một người không liên quan đến điều ác đó.

Một Anh hùng phải là một mẫu mực tuyệt đối.

Vì vậy, tốt hơn là không biết.

"Cô có biết,"

Ellen khẽ nói.

"Ngay cả khi tôi không biết về vấn đề tâm thương này, tôi cũng không thể mua được sự xá tội của mình."

"Tôi thậm chí sẽ không thử. Cô biết mà."

"Nếu đó là một sự thật đau lòng để biết, tôi đã biết rất nhiều."

"Được người khác gọi là Anh hùng bây giờ mệt mỏi và khó khăn hơn bao giờ hết, vậy nó còn khó hơn bao nhiêu?"

"Cho nên, biết nhiều một chút sẽ không thành vấn đề."

"Tránh sang một bên đi, cô Turner."

"Tôi cần tìm hiểu chuyện gì đang xảy ra."

Louise im lặng lắng nghe những lời đầy ẩn ý của Ellen.

—Sự thật không nên biết.

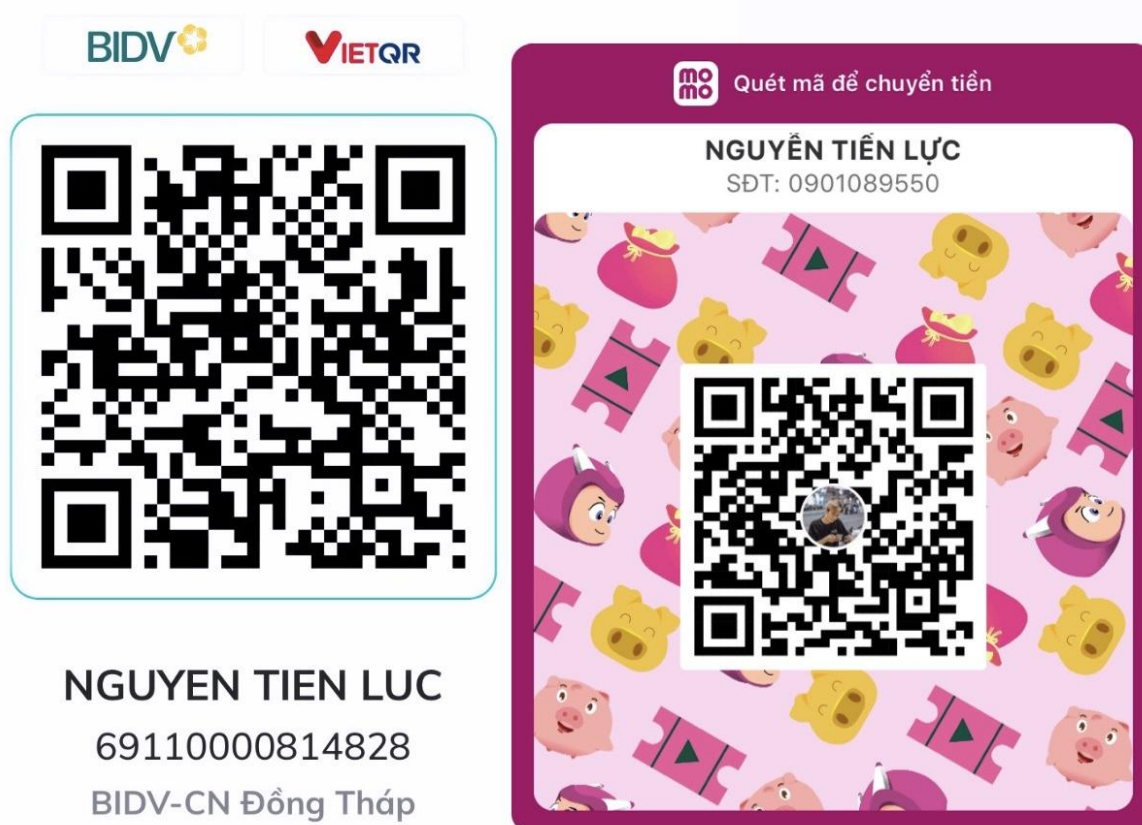
—Xá tội.

Những điều về Thảm Hoạ Cổng mà mọi người không biết.

Louise và Heinrich không thể không nhận ra rằng Ellen đang nói về những điều đó.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading